

Contra el confinament del dret a la informació de la ciutadania

L'1 i el 3 de maig –Dia Internacional del Treball i Dia Mundial de la Llibertat de Premsa, respectivament– arriben aquest any enmig d'una crisi sanitària sense precedents i en un estat d'alarma que ha provocat que les autoritats hagin decretat el confinament de la ciutadania a casa seva. En aquest estat de coses, les mobilitzacions al carrer i els actes públics no són possibles, però no per això hem de deixar de reivindicar dues qüestions tan bàsiques en la nostra professió com el dret al treball digne i a la llibertat d'informació. Les entitats sota-signants volem reclamar un cop més mesures a les administracions públiques que permetin als i les professionals de la informació treballar amb unes condicions laborals dignes i amb la llibertat i independència necessàries per garantir a la ciutadania el seu dret humà universal a una informació de qualitat, veraç, rigorosa i plural.

Algunes d'aquestes entitats vam impulsar fa més de dos anys el pentadecàleg “*15 accions per a un periodisme digne*”, que ens sembla un document de referència útil per resoldre els problemes que té plantejats el món del periodisme i la comunicació al nostre país. Però més enllà d'aquest document, aquest 1 i 3 de Maig arriben en unes circumstàncies molt determinades a causa de la pandèmia del coronavirus. Durant les darreres setmanes, hem vist moltes famílies patir amb la màxima cruïlla els seus estralls amb la pèrdua de persones estimades. A totes elles, el nostre suport i la nostra solidaritat. Però en altres àmbits també de la vida la ciutadania està patint les conseqüències de la Covid-19. En relació a la informació i la comunicació, les entitats firmants volem manifestar:

- Hem vist com en les darreres setmanes un gran nombre de mitjans de comunicació han patit expedients de regulació d'ocupació (ERTO). També ha passat en altres sectors. Però hem sentit com els líders polítics han defensat la informació com una de les coses més essencials per ajudar en la lluita contra la pandèmia. Si aquesta és una afirmació sincera, calen mesures que ho demostrin i cal que es donin a les empreses del sector les ajudes necessàries perquè no hagin d'enviar el seu personal a l'atur.
- Les ajudes als treballadors autònoms no arriben a un bon nombre de professionals a la peça i freelance perquè n'hi ha que entre les quantitats baixíssimes que paguen molts mitjans per les seves col·laboracions i les dificultats per accedir a encàrrecs, no poden assumir amb normalitat el pagament de les seves quotes a la Seguretat Social, per la qual cosa queden desprotegits en moments de crisi. És més imprescindible que

mai que aquest col·lectiu sigui incorporat al Règim General de la Seguretat Social com a persones treballadores a temps parcial, en proporció a la feina que desenvolupen.

- Hem vist com un gran nombre de periodistes a la peça i freelance durant aquestes setmanes han perdut encàrrecs perquè els mitjans han concentrat els seus continguts a cobrir gairebé exclusivament la crisi sanitària. Entenem, òbviament, la dedicació en aquest àmbit, però la limitació temàtica en els mitjans ha provocat un empobriment de la informació i ha dut a l'atur a un gran nombre de professionals sense que, per ser un col·lectiu desprotegit, puguin acollir-se a cobertures que sí que tenen els seus companys en plantilla. Per millorar la qualitat i la pluralitat de la informació que presten és imprescindible que els mitjans amplii com més aviat millor la seva mirada sobre l'actualitat.

- Les citades ajudes han d'estar vinculades al manteniment de l'ocupació del personal laboral i col·laboradors/es, la retirada immediata dels ERTO i que no hi hagi repartiment de dividendes ni de bons»

- Atès que les dones són generalment les més precaritzades —en el nostre sector, com en tants d'altres—, amb sous més baixos, més contractes a temps parcial i en condicions precàries, més falses autònomes i amb més dificultats de conciliació amb la vida personal, a tot el que hem esmentat anteriorment li afegim el biaix de gènere i insistim en la necessitat, més que mai, d'engegar plans d'igualtat a les empreses i perspectives inclusives i de gènere en els enfocaments dels continguts. Que la pandèmia no sigui de nou una excusa per postposar les necessitats d'equilibrar les aportacions de les dones i els homes en la professió i en la societat. Lamentem que no s'hagin facilitat les dades segregades per gènere, així com altres qüestions que han quedat ocultes als mitjans en aquestes últimes setmanes.

- Entenem que en temps de crisi cal que les administracions subministrin la màxima informació possible. Però creiem que no ho han fet correctament, ja que han forçat un intrusisme dins dels espais informatius dels mitjans públics fora de mida. Els mitjans públics no són de les administracions de què depenen, sinó de la ciutadania. Donem suport a les queixes que des de diversos àmbits professionals s'han fet els darrers dies sobre aquesta qüestió, que han permès corregir en part aquestes deficiències. Fem nostra la frase que el periodisme necessita informació oficial, però si només hi ha informació oficial, el periodisme està mort.

- En les darreres setmanes també hem assistit a protestes de professionals de la informació per les dificultats que de manera puntual han tingut per fer la seva feina, ja sigui per part dels cossos de seguretat, ja sigui pels responsables de diferents equipaments públics per poder accedir-hi. Aquestes queixes han servit per cridar l'atenció sobre aquestes qüestions i evitar que es repeteixin. Per això, convidem el conjunt de professionals de la informació que ens facin arribar totes les situacions en

què, sigui qui sigui, i sigui on sigui, se'ls dificulti fer la seva feina. Fer-les públiques ajudarà, sens dubte i com s'ha demostrat, a què no es reproduixin.

- L'1 i el 3 de Maig són dates de celebració arreu del món. En aquest àmbit internacional, no podem deixar de reclamar l'alliberament immediat del fundador de Wikileaks, Julian Assange, en perill de ser extradit als Estats Units. Com ja hem dit en ocasions anteriors, l'acceptació per part del Regne Unit d'aquesta petició nord-americana suposaria un greu atemptat a la llibertat de premsa arreu del món i un atac gravíssim contra la democràcia. És essencial que des dels mitjans es pugui informar de tot allò que els diferents poders no volen que se sàpiga. En aquest sentit, i tal com han afirmat les organitzacions internacionals més importants del Periodisme i de Drets Humans, la feina de Wikileaks ha estat essencial perquè la ciutadania conegués actuacions irregulars de diferents governs, entre els quals, el dels Estats Units, que ara reclama que Assange els sigui entregat que de produir-se faria trontollar la mateixa democràcia arreu del planeta.

1-3 de Maig de 2020

Entitats signants:

Agrupació de Periodistes de CCOO

Associació de Dones Periodistes de Catalunya (ADPC)

Grup de Periodistes Ramon Barnils (GPRB)

Intersindical – CSC

Revista Deriva

Sindicat de Periodistes de Catalunya / Sindicat de Professionals de la Comunicació (SPC)

Solidaritat i Comunicació (SICOM)

Xarxa Internacional de Dones Periodistes i Comunicadores de Catalunya (XIDPIC)